

[Aksel Larsen.]

vi forbeholder os at faa den ind her i Forslags eller Dagsordens Form eller blot fra Rigsdagens Talerstol.

Men der er det pudsige ved det, at Hukommelsen hos de Herrer er saa kort. Et af de allerførste Lovforslag, vi stillede paa Rigsdagen, blev vi skældt uhyre meget ud for. Man sagde, som rigtigt var, at det var en Afskrift af Socialdemokratiets Forslag af 1924. Det var altsaa et Forslag, vi stillede i 1932, og vi stillede flere lignende Gang paa Gang. I den Henseende har vor Politik ikke forandret sig; der er aldeles ikke noget Grundlag for den Paastand, at vi skulde have været saa rent revolutionære og nu skulde være blevet saadanne Opportunister.

Saa søgte det ærede Medlem efter andre Beviser for sin Paastand, sin ubevislige Paastand. Det ærede Medlem sagde, hvad det ærede Medlem vidste var positivt og bevidst usandt, at vi havde foreslaaet et statsgaranteret Udbytte paa 6 pCt. til Industriens Aktionærer. Der maa dog være Grænser for, hvor langt en socialdemokratisk Ordfører har Lov til at komme ned. Forholdet med det paagældende Forslag var, at vi foreslog ikke et Minimums-, men et Maksimumsudbytte, og det blev stemt ned. Hvis man skulde rette sig efter det ærede Medlems Afstemning, skulde man tro, at det ærede Medlem mente, at Industriens Aktionærer skulde have Lov til at faa 20, 30, 90 eller 150 pCt. aarlig af deres Kapital og ikke i det mindste skulde begrænses til 6 pCt. Men naar man ikke alene udsender den Slags Usandfærdigheder, noget, man ved er usandfærdigt, med Hipas Noter, men ogsaa fremstiller det her i Tinget, maa det være berettiget at protestere.

Hvad Ejendomsskatterne angaar, tillader jeg mig at bemærke, at det vilde være formaalstjenligt, hvis de Herrer var vaagne under Debatten, og det vilde være rart, hvis man ikke skulde være 3—4 Uger om at hitte ud af, hvad man skal svare paa, hvad der siges eller foreslaas; det skulde man dog tiltro Socialdemokratiet Magt, Myndighed og Intelligens til at gøre; det kan man altsaa ikke. Saa kommer de nu og siger: Kommunisterne foreslaar Ejendomsskatterne nedsat. Det forbeholder vi os Ret til; det skal være os en Fornøjelse at diskutere det Spørgsmaal; men jeg vil

blot gøre opmærksom paa, at vi foreslog ved den paagældende Lejlighed, efter at vor Dagsorden, der optrak Hovedlinjerne for den Politik, vi mente overhovedet burde føres, var blevet forkastet, at der skulde tages en stor Part af Industri- og Bankkapitalisternes Overskud, deres Krisefortjeneste. En Part af det, der blev konfiskeret, skulde gives til Arbejderne, saa de gennem Lønforhøjelse fik Dækning for Prisstigningen, og det, der blev tilovers, mente vi, skulde komme Landbrugserhvervet til gode.

Vi fandt i den paagældende Situation, at det var det mest praktiske at foreslaa, at det skulde anvendes til Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Nu kan man sige, at vi burde have foreslaaet saadanne Nedsættelser, at vi sikrede os, at det kun kom f. Eks. Husmænd og mindre Landbrugere til gode. Det er aldeles udmærket, men man maa undskyldte os, de Vilkaar, hvorunder vi arbejder her i Tinget, er ikke for gode, naar det kniber for Regeringen selv at følge med i det Tempo, den anlægger, naar den skal have sine Love gennemført; saa der er visse Grænser for, hvor udførlige man kan gøre saadanne Forslag i en saadan Situation. Og det er den eneste Forklaring paa, at vi gjorde det saa lakonisk; men vi fortryder det ikke. Det var det eneste, det ærede Medlem havde at indvende.

Det ærede Medlem paaberaabte sig imidlertid Dimitrov, der efter det ærede Medlems Mening skulde have skrevet en Artikel, væsentlig bestaaende af 4 Punkter. Jeg henstiller til Akademikeren og Historikeren Hartvig Frisch, naar han vil paaberaabe sig den Slags Artikler som Dimitrovs, at læse Artiklen i „Pravda“, det vilde være mere praktisk end at læse et kortfattet Telegram paa 20 Linier, gengivet i „Social-Demokraten“ under en vildledende Overskrift. Naar det ærede Medlem har læst Artiklen, kan vi give os til at diskutere den, og saa kan det ærede Medlem meddele, hvad han er utilfreds med, hvor han er utilfreds og hvorfor. Jeg kan ikke rigtig tænke mig, at det ærede Medlem kan være vred over, at man tilstræber en Folkefront med det Formaal at bekæmpe Fascismen; det vilde i alt Fald være noget ulogisk.

Det ærede Medlem var meget vred over, at socialdemokratiske Førere skal væk. Selv efter „Social-Demokraten“s kort-